

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν *Αθήναις φρ. 15—*Εν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

1881

Ο γδόντα ένα! χαίρετε, Πανέλληνες και πάλι . . .
 ἀπόστρατοι, ἐπίστρατοι, ἔθνορρουροί, πολῖται,
 ἐμπρός! με ὑπερήφανο κι' ὀλόρθο τὸ κεφάλι
 με τὸν καινούριο χρόνο μας μέσ' στ' ἄρματα χωθῆτε.
 Τ'ογδόντα ένα, Ἕλληνας, δὲν παίξει, δὲν γελᾷ . . .
 με μπαταρίας και βρονταῖς μπάμ μπούμ κατρακυλᾷ.

Δὲν φέρνει βασιλόπηταις και τούρταις και μπουρέκια,
 ἀπ' ὅποιο μέρος κι' ἀν διαβῆ μυρίζει μπαρουτίλα,
 και μέσ' στὰ χέρια του κρατεῖ σπαθιά κι' ἀστροπελέκια...
 Τὸ βλέπω και 'στὸ σῶμά μου γροικῶ ἀνατριχίλα.
 Κυττάξετέ το, ἔρχεται ἀγριωπὸ και ντοῦρο,
 κι' εἶναι φωτιά και μπούμπερη καθὼς τὸν Κουμουνδοῦρο.

Ὅγδόντα ένα! τί χαρά! εἶναι πολέμου χρόνος!
 Τελείωσαν τὰ ψέμματα, κομμένο τὸ γελέκι...
 θὰ δοξασθῆ τὸ ἔθνος μας, θὰ δοξασθῆ κι' ὁ θρόνος,
 και ἀπὸ τώρα στέφανα για ἡμᾶς ἡ δόξα πλέκει.
 Πῶς δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος κανένας μὴν εἰπῆ,
 γιατί ἀμέσως σ' εἴκοσι κομμάτια θὰ κοπῆ.

Ὅγδόντα ένα! πόλεμος, αἶμα, καπνὸς και μπόρα!
 λοῦσα, γλυκὰ ἄς λείψουμε μέσ' 'στὴν ἀντάρα τούτη,
 κι' ἄς ἦναι ἄρματα βαρειά τὰ μοναχὰ μας δῶρα,
 και 'στῆς κυρίας δώσετε φουσέκια και μπαρουτί.
 Ἄπ' ἄκρη σ' ἄκρ' ὁ χαλασμός, ἐπίστρατοι πολῖται,
 φτερῶσετε τὰ πόδια σας, ἀνάψετε, καῆτε.

Νά! Νά! ἀκούω γύρω μου φωναῖς, βοή και κτύπους. . .
 Ἄν τῆς Σφίγγος κατήντησε τὸ ζήτημά μας γρίφος,
 μὰ ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος 'σάν βασιλεῖας Οἰδίπους
 θὲ νὰ τὸν λύση ἄφευκτα τὸν Μάρτη με τὸ ξίφος.
 Ἐμπρός λοιπὸν! τί κάθεσθε με χέρια σταυρωτά;
 ἢ μήπως τὰ νομίζετε και τοῦτα χωρατά;

Ὅγδόντα ένα! χαίρετε σεῖς, τοῦ πολέμου γέροι,
 τὸ «λιγερόν και κοπτερόν» με λαύρα τραγουδάτε
 σεῖς πρῶτοι μέσα 'στ' ἅγια προγονικά μας μέρη
 με Ἀγιοβασιλειάτικαις σφυρίκτραις θὲ νὰ πάτε.
 Ζήτηω λοιπὸν ὁ πόλεμος! . . βροντῆ και γιαταγάνι,
 κι' Ὅ γ δ ὄ ν τ α ἕ ν α γράψετε με κόκκινο μελάνι.

Souris